

quibus emptis. cum venissemus ad dimer-
lorum. aperuimus saccos nostros. et inueni-
mus pecuniam in ore sacrorum: quam nunc
eodem pondere reportauimus. Sed et
aliud attulimus argentum: ut emamus quod
nobis necessaria sunt. Non est in nostra
conscientia: quis posuerit eam in marsu-
pium nostrum. At ille respondit. Pax vobiscum:
nolite timere. Deus vester et deus patris
vestri. Dedit vobis thesauros in sacis
vestris. Nam pecuniam quam dedistis
michi: perbaram ego habeo. Eduxitque
ad eos simonem. Et introductis domum
attulit aquam: et lauerunt pedes suos:
deditque pabulum asinis eorum. Illi vero
parabant munera: donec ingrederetur
ioseph meridie. Audierant enim quod ibi
comesturi essent panem. Igitur ingressus
est ioseph domum suam: obducentque ei
munera. tenentes in manibus suis: et ado-
rauerunt proni in terra. At ille demum
relatus est eis: interrogauit eos dicens.
Sanusne est pater vester senex: de quo
dixeratis michi? Adhuc vivit? Qui
respondit. Solpes est. seruus autem pater
nostre. Adhuc vivit. Et incuruati ad-
orauerunt eum. Tollens autem ioseph
oculos: vidit beniamin fratrem suum de-
cimum: et ait. Iste est frater vester parvulus:
de quo dixeratis michi. Et rursus. De-
finitur nunc frater tuus fili mi. Festinavit
igitur ioseph: quia commota fuerat viscera
eius super fratre suo: et erupit lacrimae:
et inuoluitur cubili fleuit. Rursusque
locuta facie egressus: continuit se: et ait.
Domine panes. Quibus appositis. seor-
sum ioseph et fratres eius: et egypcijs
et quocumque qui uenerant: simul sedisti: illi-
bus et panibus. Et inuenerunt eum in
egyptum: et sederunt coram eo. prout ioseph
iurauerat. Quibus ille ait. Ego sic agere

sua. Et mirabantur nimis: luptis parti-
bus quod ab eo acceptum. Maioresque
venit beniamin: ita ut quinque partibus
excederet. Biberuntque: et inebriati sunt cum eo.
Precepit autem ioseph xxxviii
dispensatori domus sue. dicens.
Imple saccos eorum frumento quantum
possunt capere: et pone pecuniam singulorum
in lumina sacculi. Ciphum autem meum
argentum: et precium quod dedit tibi: pone
in ore sacri iunioris. Fadusque est ita. Et
orto mane dimissi sunt cum alinis suis.
Namque urbem reuertebantur: et presserat pau-
lulum. Tunc ioseph accessit dispensatore
domus ait. Surge inquit et persequere vi-
ros: et apphensis dicens. Quare reddi-
distis malum pro bono? Ciphusque fura-
ti estis: ipse est in quo bibit dominus meus: et
in quo augurari solet. Pellima rem
fecistis. Fecit ille ut iusserat: et apphen-
sis per ordinem locum est. Qui respondit.
Quare sic loquitur dominus noster: ut serui
tui tantum flagitium commiserunt? Pecuni-
am quam inuenimus in lumina sacrorum:
reportauimus ad te de terra chanaan.
Et quomodo esseques? ut furati simus
de domo domini tui aurum vel argentum?
Apud quemcumque fuerit inuentum: eorum
uiusque quod frater moriatur: et nos etiam
serui domini tui. Qui dixit eis. Fiat iuxta
verbum sanctum. Apud quemcumque fuerit
inuentum: ipse sit seruus meus: vos autem
ritis innoxij. Itaque festinato depone-
tes in terram saccos: appropinquauit singuli.
Quos scrutatus. incipiens a maiore
usque ad minimum: inuenit ciphum in
sacco beniamin. At illi scissis vestibus.
generatimque rursus alinis. reuersi sunt in
egyptum: primumque iudas cum fratribus in-
gressus est ad ioseph. Accedens enim de loco
habitationis. Quisquam autem pariter iurauerat
in coram domino. Quibus ille ait. Ego sic agere

voluistis? An ignoratis quod non sit
similis mei i augurandi scientia? Cui
iudas. Quid credimus inquit dominus
meus: vel quid loquatur: aut iuste pote-
rimus obtemperare? Deus inuenit iniquita-
tem seruorum tuorum. Et omnes serui sumus
domini mei: et nos et apud quem inuentus
est ciphus. Respondit ioseph. Absit a me:
ut sic agam. Qui furatus est ciphum ipse
sit seruus meus: vos autem abite liberi
ad patrem vestrum. Accedens autem prius
iudas. confitens ait. Pro domine audi
me: ut loquar. Eius tunc uerbum in auribus
tuis: et ne irascaris famulo tuo. Tu es
enim post pharaonem dominus meus. Interro-
gasti prius seruos tuos habetis primum
aut fratrem: et nos respondimus tibi domino meo.
Est nobis pater senex: et pater parvulus
qui seruatur illi: natus est enim: uerum
frater est mortuus: et ipsum solum habet
mater sua: pater uero tantum diligit eum.
Dixisti seruus tuus. Adducere eum ad
me: et ponam oculos meos super illum.
Suggestum tibi domino meo: non potest
puer redire primum suum. Si enim illum di-
miseris morietur. Et dixisti seruus tuus.
Nisi uenerit frater vester minimus vobiscum:
non uidebis amplius faciem meam. Ego
ergo ascendissem ad famulum tuum pa-
trui nostrum: narrauique ei omnia que lo-
cutus est dominus meus. Et dixit pater noster.
Reuertimini: et emite nobis parum minum.
Cui diximus. Non possumus ire. Si frater
noster minimus descendit vobiscum: pro-
ficientur simul: alioquin illo absente
non audemus uidere faciem uiri. At ille
respondit. Vos scitis quod duos filios
genuit michi uxor mea. Egressus est
unus et dimissus bestia deuorauit eum:
et huiusmodi non comparat. Si uideris
illud: et aliquid ei in praesentem remittere: deduce-
tis eum mecum ad introitum ad inferos.

Igitur si intraueris ad secum tuum primum
nunc et puer defuerit: cum anima illius eg-
hui? anima dependeat: uidebitque eum non
esse nobiscum: morietur: et deducet famuli
tui eum: et cum dolore ad inferos.
Ego prope seruus tuus sum: qui in meum
hunc recepi fidem: et sponsum dices. Nisi
reduxero eum: peccata eius ero in primum meum
omni tempore. Manebo itaque seruus tuus
pro puero in ministerio domini mei: et puer
ascendat cum fratribus suis. Non enim
possum redire ad primum absente puero:
ne calamitatis quam oppressura est primum
meum: rebus assidam. **xxxix.**
Non se poterat ultra cohibere io-
seph. multis coram astantibus: unde
precepit ut egrederebantur cuncti foras: et nullus
intereat alicuius agnitioni mutue. Ele-
uauitque uocem cum fleu: quam audierunt
egypcijs omnesque domus pharaonis: et
dixit fratribus suis. Ego sum ioseph. Ad-
huc pater meus uiuit? Non poterat
respondere frater: nimio terrore perterritus. Ad-
quos ille clementer: accedite inquit ad me.
Et cum appropinquasset prope: ego sum ait
ioseph frater vester: quem uendidistis in
egyptum. Nolite paucere: neque uobis du-
rum esse uideatur quod uendidistis me in huiusmodi
regionibus. Pro salute enim uestra misit
me deus ante uos in egyptum. Si enim
est enim quod cepit famem esse in terra: et ad-
huc quisquam animi restat: quibus nec arari
poterit nec meti. Preuenitque me deus:
ut reuertimini super terram: et terras ad ui-
uendum habere possitis. Non uero consi-
dero sed dei uoluntate huc missus sum:
qui fecit me post primum pharaonis: et do-
minum uniuersae domus eius: ac principem
in omni terra egypti. Festinate et ascen-
dite ad primum meum: et dicite ei. Hec
mandat filius tuus ioseph. Deus fecit
me dominum uniuersae terrae egypti. Descende: